

ՍԱՆԿՏ ՊԵՏԵՐՐՈՒՐԳԻ ՀԻՄՆԱԴՐՄԱՆ
300-ԱՄՅԱԿԻ ԱՈԹԻՎ

Մայիսի 7-ին ՀՀ ԳԱԱ նիստերի մեծ դահլիճում տեղի ունեցավ Հանրապետական հորելյանական նիստ՝ նվիրված Սանկտ Պետերբուրգի հիմնադրման 300-ամյակին: Նիստը ղեկավարում էր ՀՀ ԳԱԱ պրեզիդենտ Ֆ. Սարգսյանը: Ստորև տպագրում ենք հորելյանական նիստում ակադեմիկոսներ Ֆ. Սարգսյանի և Գ. Գալոյանի ելույթները, ինչպես նաև Ն. Սարուխանյանի և Ա. Աղասյանի հոդվածները:

ԲԱՑՄԱՆ ԽՈՍՔ

ՀՀ Ազգային ժողովի հարգելի նախագահ
Հարգելի պարոն դեսպան
Հարգելի տիկնայք և պարոնայք

Ինձ բարձր պատիվ է վիճակվել բացելու Սանկտ Պետերբուրգի հիմնադրման 300-ամյակին նվիրված հանդիսավոր հորելյանական նիստը:

Մարդկության պատմության մեջ կան տարեթվեր, որոնք շրջում են պատմության ընթացքը, գառնում են քաղաքակրթության սեփականությունը, հոգու սուրբ մասունք: 1703 թ. մայիսի 27-ը ծննդյան օրն է մի քաղաքի, որի հետ մեզ կապում է ոչ միայն շնորհակալ հիշողությունը, այլ նաև հոգեկան մերձավորությունը: 300 տարի է բաժանում 1703 թ. գարունը 2003 թ. դարունից: Պատմության տեսանկյունից դա շատ կարճ ժամանակամիջոց է: Սակայն եթե թերթենք հիշողության էջերը, ապա կտեսնենք, որ անգույնությունից հայտնվում է մի քաղաք, որը դերում է իր նրբաճաշակ գլուխգործոց կոթողների վեհություններ, կոթողներ, որոնք ստեղծվել են բազում սերունդների ձեռքերով և պահպանել են այդ ձեռքերի ջերմությունը: Թերթենք քաղաքի փառավոր կենսապրություն էջերը՝ սկսած պետրոսյան առաջին բարեփոխումներից մինչև դիտությունների առաջին ակադեմիայի հիմնադրումը, Մարիինկայի փայլուն ներկայացումներից մինչև էրմիտաժի եզակի գանձերը: Հարյուրամյակների ընթացքում ստեղծված մշակութային ժառանգությունը դարձել է մարդկության սեփականությունը, և հենց դա է պատճառը, որ Սանկտ Պետերբուրգի ծննդյան օրը մեզ բոլորիս համար գառնում է հոգու տոնախմբություն:

Հիշենք այն հեռավոր օգոստոսյան օրը, երբ շրջափակված Լենինգրադում ռումբերի և արկերի պայթյունների նվազակցությամբ առաջին անգամ հնչեց Շոստակովիչի յոթերորդ սիմֆոնիան: Ցավոք, այդ զարմանալի ներկայացման ականատեսների թիվը օրեցօր նվազում է: Մեր սրտերը վառ է պահում Հոգու այդ եզակի Տոնախմբությունը: Տարիներ անց հիասքանչ

Մարիինկայում առաջին անգամ հնչեցին Արամ Խաչատրյանի «Ապարտակ»-ի ողբչունչ հաղթական հնչյունները:

Մենք շնորհակալ ենք Գեղարվեստի ակադեմիային, որտեղ բոլոր երանդներով փայտաակեց Հովնաթանյանի, Այվադովսկու արվեստը, որտեղ անցան Մինասի ու սանդղական տարիները, մարմնավորվեցին երիտասարդ թամանյանի ճարտարապետական երազանքները:

Դժվար է գերազնահատել «Հյուսիսային մայրաքաղաքում» իրենց գործունեությունը սկսած գիտնականների հակայական ավանդը գիտություն գարգացման գործում: Հիշենք Ալիխանյան եղբայրներին, որոնք տարիներ շարունակ աշխատել են Լենինգրադի ֆիզիկատեխնիկական ինստիտուտում: Մեր գիտություն լեզուներն՝ ակադեմիկոս Վիկտոր Համբարձումյանին: Հենց նրա ջանքերով, 1961 թ. Բյուրականի աստղադիտարանին կից բաղվեց Պուլկովյան աստղադիտարանի հարավային բաժանմունքը: Պավլովի փայտան աշակերտներից էր Էրզայ Հասրաթյանը, որի աշխատությունները պատիվ են բերում հայ ժողովրդին: Քաղաքի կենսագրություն կերտողներ են նաև Օրբելի եղբայրները, Կարեն Պատկանովը: Մենք շնորհակալ ենք Հյուսիսային մայրաքաղաքին, որտեղ առաջին անգամ Գրիգոր Խաղարյանի ջանքերով հիմնադրվեց և սկսեց զործել հայկական տպարանը: Այս քաղաքում շուշեցի հասարակ մի երիտասարդ հնարավորություն ստացավ գտնալու համաշխարհային ճանաչում ունեցող գիտնական: ՀՀ ԿԱԱ և մի շարք միջազգային ակադեմիաների անգամ Արմեն Թախտաջյանը մեկ համար դարձել է գիտությունը գրադավորների խորհրդանիշ:

Պիտերովսկիների գերդաստանի հետ բարեկամությունը սկսվեց Հայաստանի հանդեպ ավագ Պիտերովսկու մեծ նվիրումի զգացումից: Կարմիր Բլուրը Օրբելու արժանի հետնորդի առաջին սիրո հանգրվանն էր: Հենց երեանում ծնվեց նրա առաջնեկը՝ Միխայիլ Պիտերովսկին, որը տասնամյակներ անց, լինելով էրմիտաժի տնօրեն, Հայաստանում քրիստոնեության ընդունման 1700-ամյակի տոնակատարության շրջանակներում Սանկտ Պետերբուրգի Պետական համալսարանում բացեց «Հայերը և Քրիստոնյա Արևելքը» միջազգային գիտաժողովը և հենց այդ հոբելյանը անվանեց նշանակալից ամբողջ աշխարհի համար:

Բարեկամի հոբելյանը նաև մեր հոբելյանն է: Մենք հիշելու շատ բան ունենք:

Փլուզվել են պետություններ, ձեւափոխվել հասարակական-տնտեսական կարգեր, վերափոխվել սահմաններ, զոհաբերվել մարզկային ճակատագրեր, սակայն, անկախ այդ ամենից, հաղթել է Հոգին: Մեր երկու ժողովուրդները արժանի են իրենց բարձր քաղաքակրթությանը: Քաղաքակրթությունը ողջ է, քանզի աշխարհին լույս են սփռում էրմիտաժի կտավները, հնչում են Շոստակովիչի հրաժշտությունը և Կոմիտասի ընդհատված երգը:

Շնորհավորում ենք Սանկտ Պետերբուրգի փառապանծ հոբելյանը:

ՖԱԴԵՅ ՍԱՐԳՍՅԱՆ